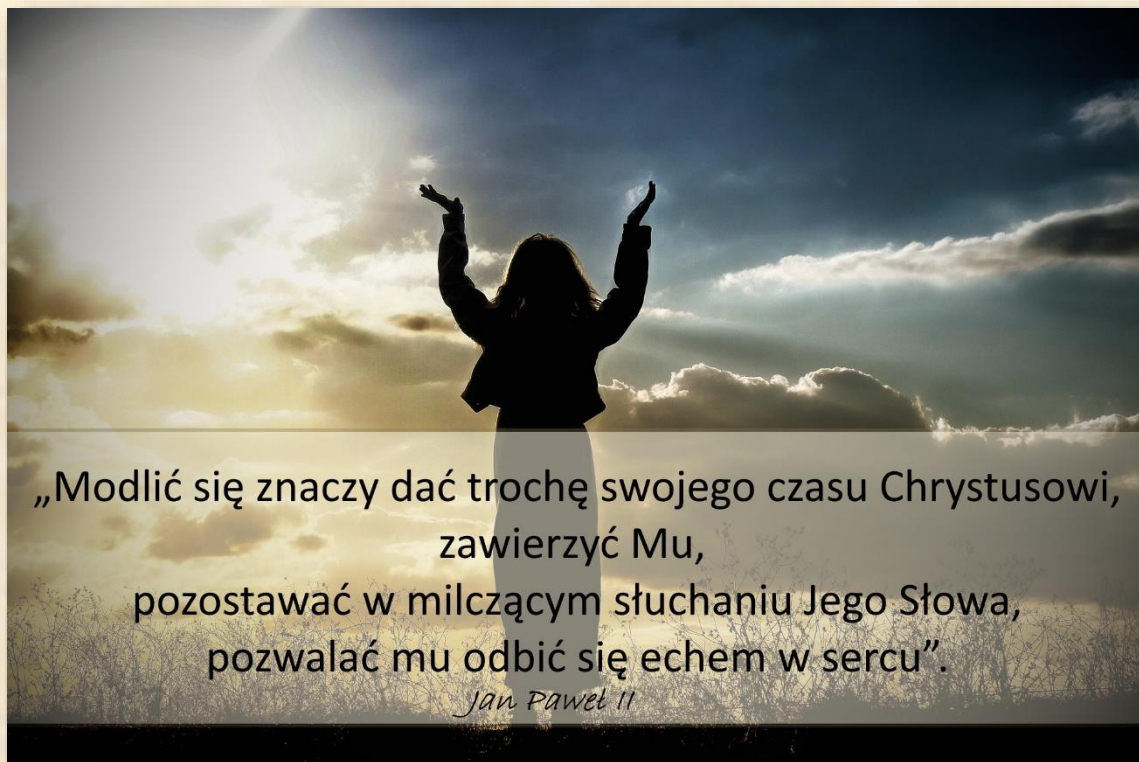

Rozważania Biblijne – 4 września 2022

Pierwsze czytanie – z księgi Madrosci 9,13-18

Któż bowiem z ludzi rozezna zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana? Nieśmiałe są myśli śmiertelników i przewidywania nasze zawodne, bo śmiertelne ciało przygniata duszę i ziemski przybytek obciąża lotny umysł. Mozolnie odkrywamy rzeczy tej ziemi, z trudem znajdujemy, co mamy pod ręką - a któż wysledzi to, co jest na niebie? Któż poznał Twój zamysł, gdyś nie dał Mądrości, nie zesłał z wysoka Świętego Ducha swego? I tak ścieżki mieszkańców ziemi stały się proste, a ludzie poznali, co Tobie przyjemne, i wybawiła ich Mądrość.

« Któż bowiem z ludzi rozezna zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana? »

- « Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi. » (Iz 55,8-9)
- « A skąd pochodzi mądrość i gdzie jest siedziba wiedzy? Człowiek nie zna tam drogi, nie ma jej w ziemi żyjących. (...) Droga tam Bogu wiadoma, On tylko zna jej siedzibę; » (Hi 28, 13-14 ;28)

- W języku biblijnym, mądrość oznacza wiedzę o tym, co czyni człowieka szczęśliwym i nieszczęśliwym, inaczej mówiąc sztuka dobrego życia.
- Narod wybrany, począwszy od czasów króla Salomona, podobnie jak jego sąsiedzi, rozwijał myśl nad naturą mądrości. Jednak w odróżnieniu od innych narodów uważał, że :

1. Tylko Bóg zna sekrety szczęścia człowieka. A kiedy człowiekowi wydaje się, że może je sam poznać, wówczas wchodzi na błędne ścieżki życia... (np. lekcja z ogrodu rajskiego)
2. Bóg objawia je najpierw swemu ludowi.

« Nieśmiałe są myśli śmiertelników i przewidywania nasze zawodne, bo śmiertelne ciało przygniata duszę i ziemski przybytek obciąża lotny umysł. (...) a któż wyśledzi to, co jest na niebie? »

- Księga Mądrości została napisana w Aleksandrii, w czasie gdy była ona uważana za stolicę inteligencji ! Bawem słynęła wówczas z dobrze rozwijających się dziedzin filozofii i badań naukowych, a także z bogatej w dzieła biblioteki.
- Autor księgi Mądrości zwracał się do uczonych z Aleksandrii, aby przypomnieć im, że rozum ludzki mimo wszystko jest ograniczony.

1. Posiadanie mądrości nie jest kwestią wiedzy ale doświadczenia. Skoro Bóg jest transcendentny, człowiek nie jest w stanie Go pojąć umysłem. Dlatego mówimy o misterium Bożym.
2. Kiedy uznajemy naszą małość wobec Boga, On sam objawia nam to, czego sami nie jesteśmy w stanie pojąć...daje nam swego Ducha, Który uzdalnia nas do poznania:

- **« Któż poznał Twój zamysł, gdyż nie dał Mądrości, nie zesał z wysoka Świętego Ducha swego? »**

** « W Nim mamy odkupienie przez Jego krew - odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Szczędrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął... » (Ef 1, 7-9)*

« śmiertelne ciało przygniata duszę i ziemski przybytek obciąża lotny umysł »

- Autor księgi Mądrości używa tu słownictwa, które będzie dobrze zrozumiałe dla greckich czytelników. W Biblii nikt nie wypowiada się na temat dualizmu człowieka, a wręcz przeciwnie : podkreśla się jedność jego bytu.

- Słowa te wyrażają walkę wewnętrzną człowieka, której każdy doświadcza, a o której Paweł pisał :
 - *« Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. » (Rz 7,19)*

« Któż bowiem z ludzi rozeznaj zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana? (...) Któż poznał Twój zamysł, gdyś nie dał Mądrości, nie zesłał z wysoka Świętego Ducha swego? I tak ścieżki mieszkańców ziemi stały się proste, a ludzie poznali, co Tobie przyjemne, i wybawiła ich Mądrość. »

- Czytany dziś fragment księgi Madrości, przyczynił się do podwójnego odkrycia biblijnego : Bóg jest jednocześnie transcendentny i bliski człowiekowi.

PSALM 90, 3-4, 5-6, 12-13, 14.17

*W proch każesz powracać śmiertelnym,
i mówisz: «Synowie ludzcy, wracajcie!»
Bo tysiąc lat w Twoich oczach
jest jak wczorajszy dzień, który minął,
niby straż nocna.*

*Porywasz ich: stają się jak sen poranny,
jak trawa, co rośnie:
rankiem kwitnie i jest zielona,
wieczorem więdnie i usycha.*

*Naucz nas liczyć dni nasze,
abyśmy osiągnęli mądrość serca.
Powróć, o Panie, dokądże jeszcze...?
I bądź litościwy dla sług Twoich!*

*Nasyć nas z rana swoją łaskawością,
abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.
A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami!
wspieraj dzieło rąk naszych!*

« Powróć, o Panie, dokądże jeszcze...? I bądź litościwy dla sług Twoich! »

- Jest to typowa formuła liturgii pokutnej narodu wybranego.
- Inaczej tłumaczyć : *« teraz jesteśmy nieszczęśliwi, ukarani za nasze grzechy ; prosimy przebaczenia nam i anulowania kary... »*

« W proch każesz powracać śmiertelnym, i mówisz: «Synowie Adama (synowie ludzcy), wracajcie!»

- Cały ten psalm jest refleksja nad grzechem pierworodnym.

« Zanim góry narodziły się w bólach, nim ziemia i świat powstały, od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem. » (w.2)

- Na początku człowiek oglądał Boga twarzą w twarz : człowiek stworzony z prochu i Bog Stworzyciel...

« Miarą naszych lat jest lat siedemdziesiąt lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt; a większość z nich to trud i marność: bo szybko mijają, my zaś odlatujemy. » (w.10)

- **« Bo tysiąc lat w Twoich oczach jest jak wczorajszy dzień, który minął, niby straż nocna. »**
- **« Niech zaś dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. » (2P 3,8)**

« Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy osiągnęli mądrość serca. Powróć, o Panie, dokańże jeszcze...? I bądź łitościwy dla sług Twoich! Nasyć nas z rana swoją łaskawością, abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć »

« Naucz nas liczyć dni nasze »

- Co znaczy : **« naucz nas prawdziwej mądrości, naucz nas być pokornymi (małymi) przed Tobą. »**
- Słowa te wyrażają postawę przeciwną do tej, która doprowadziła do grzechu pierworodnego.

« Porywasz ich: stają się jak sen poranny, jak trawa, co rośnie: rankiem kwitnie i jest zielona, wieczorem więdnie i usycha. »

- Autor psalmu używa obrazów, które mogą pomóc nam znaleźć właściwą postawę : porównuje długość życia ludzkiego do życia trawy.
- Chodzi tu o to, by doświadczanie własnej małości - wrażliwości i ograniczenia - prowadziło nas do zaufania Bogu.

« wspieraj dzieło rąk naszych! »

- Jest to aluzja do trudności, jakich doznał naród wybrany po powrocie z niewoli babilońskiej do Ojczyzny
- Słowa te nawiązują też do współpracy człowieka z Bogiem w dokańczaniu dzieła stworzenia: to Bog sprawia, że dzieło człowieka staje się solidne i skuteczne.
 - **« Niech zaś dla was, umiłowani, nie będzie tajne to jedno, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy - bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka - ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich**

doprowadzić do nawrócenia. Jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przeminie, gwiazdy się w ogniu rozsypią, a ziemia i dzieła na niej zostaną znalezione. (...) Oczekujemy jednak, według obietnicy, nowego nieba i nowej ziemi, w których będzie mieszkała sprawiedliwość. Dlatego, umiłowani, oczekując tego, starajcie się, aby [On] was zastał bez plamy i skazy - w pokoju, a **cierpliwość Pana naszego uważajcie za zbawienną**, jak to również umiłowany nasz brat Paweł według danej mu mądrości napisał do was.” (2P 3,8-15)

- Piotr pisząc o cierpliwości Bożej tłumaczy, że Bóg oczekuje naszej współpracy w budowaniu Królestwa.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60